

✠ C 88

15 880

led

Sammelband

III

9.

MEDITATIO
PASSIONIS
ET MORTIS DOMINI
NOSTRI IESU
CHRISTI, DEI ET MA-
RIÆ SEMPERVIRGINIS
FILII,

Dedicata

*Amplissimis Viris, sapientia, pietate, eru-
ditiōe, ac virtute Ornatiss. DD. Consulibus & Se-
natoribus, Reiq; metallicae praefectis Clarissimis,
Reipubl. Mariebergensis, Dominis &
Patronis suis aeterna reuerentia
colendis:*

Ab Autore

Michaële Musculo

Mariebergensi.

*Cum non sis autor, cui forma est, carminis huius
Musculo, quo iure hoc dixero esse tuum?*

L I P S I Æ

Iohannes Rhamba excudebat 1572.

*Reuerenti Do Viro Egidio Schuman
Diacono Ecclæ Mariebergensis, et
amicitiæ ergo.*

O D E
Ad amplifs. & ornatifs. Vir
ros, DD. Consules & Senatores,
Reicq̃ metallicæ præfectos, &c.

L Ydi non ego munera
Regis mitto, P A T R E S, diuite dextera:
Vel quas sub placidis Tagus
Vndis diuitias, occulit aurifer:
Venam pauperis ingeni
C L A R I consilij, excipite hanc, P A T R E S.
Maiori fluet impetu,
Si nobis placida mente fauebitis.
Sic crescat mea pagina:
Sic vos fama uehat lucidum ad æthera.
Contingat patriæ bonum
Vobis imperium: vena Metallica
Duplo fœnore floreat,
Atq̃ imber foueas irriget aureus.
At præsentia candidi,
Si nostra hæc hilari fronte uidebitis,
Hunc dum duxero spiritum,
Non uestri benefacti immemor arguar.

V. P.

addictifs.

Michael Musculus
Mariebergensis.

Meditatio
PASSIONIS ET
MORTIS SALVATO-
RIS ET REDEMPTORIS
NOSTRI IESV CHRISTI.

TEmpora purpurei rediere tepentia veris,
Aspera mitescit Zephyris spirantibus aura,
Arboribusq; uirent detonsæ frigore frondes,
Quæq; diu latuit bruma torpentibus agris
Herba, virescenti rursus se culmine tollit,
Gramineoq; uagas obducit margine ripas.
Ipsa serena poli facies, aut flumen, amœnos
Vel fontes, vario uel prata nitentia flore,
Visere uel gelidas suadet sub vallibus umbras.
Quid mihi concipiat pectus? quo carmine primum
Ordiam? aut recinam dulces Ericyna calores
Alma tuos, Lemnij uel vincula ferrea claudi,
Vincla tuo religata toro, num furta Promethei,
Aut volucres referam illius, mortalibus agris
Qui primum ignotas deduxit ab æthere flammæ?
Sed nuper melius, cum me sopor altus haberet,
Admonuit. Vir erat multo spectabilis auro,
Collo cæsaries roseo ueneranda fluebat,
Ima uidebatur talos obducere palla,
Candida, quale solet nix intemerata nitere.

Vultus erat, qualem præfert Latonia luna.
 Obstupui, tremefacta gelu per membra cucurrit.
 Abstulit ille mihi, quem fecerat ante, timorem,
 Reddidit & tali mentem sermone pauenti:
 Salue cura Dei, uanasq; è pectore curas
 Excute: quid dubitas? magno noua carmina Christo
 Accelera, tibi qui damnatam morte salutem
 Restituit propria, patrio cæloq; beauit
 Teq; tuumq; genus, qui persuadente Dracone,
 Lethiferos uetita carpsistis ab arbore fructus,
 Dixit: & in tenues euavidus exijt auras.
 Ergo Deus, nutu cæli qui sidera torques,
 Tu mihi carmen eris, memori tibi pectore laudes
 Exoluam, modo tu conanti suffice vires,
 Nate D E I viui nostris allabere cœptis.
 Non ego Parnasi memorabo cacumina celsi
 Et loca, qua fontis liquido pede profilit vnda
 Castalij, veterum nugas in carmine uatum.
 Pange D E O laudes, & carmina pange Thalia.

TEmpus erat summo cum victima grata parenti,
 Saluator caderet, legisq; minatia iura
 Impleret, patriæq; redemptos redderet aula:
 Iamq; dies infanda aderat, iubet ipse parari
 Supremam cœnam, venturæ conscius horæ.
 Consedere toris, dapibusq; oneratur auitis
 Mensa, suis cum sic Dominus subtristis alumnis
 Infit, & has alto ducit de pectore voces:
 Proditor ecce meæ mensæ meus assidet, ille
 O felix, si non natus foret: Impius exin

Accis

Accipiens bolum Sathanan accepit & ipsum,
Iudas, decessit mensa, sociosq; reliquit.
Sic ritu patrio atq; nouo, noua caena peracta est.

I Amq; fere medium piceo pulsabat Olympum
Nox curru, quando volucresq; feræq; quiescunt,
Quando silent campi, & sylua, silet arduus æther:
Chara D E I soboles, oras cum mœsta petebat
Montis Oliuiferi, nulla comitante caterua,
Discipulis tribus exceptis, tendebat & hortum
Ad Gethsemenium, sed mens præsaga futura
Tristitiæ, trepidat, corde atq; exæstuat imo.
Ille graui luctu pressus, sic voce profatur:
Mortis ad usq; diem mihi spiritus angitur, alta
Nocte uelut pectus stupet, heu dolor ultima vitam
Tollere fata mihi properant: num lumina blando
Vita sopore natant tali sub sorte? Parentem
Auxilium miseris, agite, implorate querelis,
Ne vos fortè aliqua incautos tentatio uexet.
Deserit hos iterum vigilantes maximus Heros,
Alloquiturq; Deum summum: Pater optime cedant,
Cedant, sed tibi si placitum, mea pocula mortis.
Vix ea fatus erat, cum clauditur undiq; telis,
Et facibus: mediusq; subis ô perfide Iuda,
Quid miser heu geris arma? parum rationis in armis,
Quid Dominum prodis? quæ te dementia capit?
Saxa tibi, ferrumq; rigens, præcordia claudunt,
Qui tantum molire nefas, tu talia libas
Oscula? perfidiam & scelus heu sub pectore uersas.

Hinc armata cohors rapiunt post terga reuinctum,
Ad Caipham, & magno regem clamore lacesunt.
Sed Petrus Domini casu perterritus isto,
Auxilium ut ferret, vagina liberat ensem,
Agmine permistus medio, ferus abscidit aurem,
Et mutilum Malchæ tempus tellure reliquit
Prostrato, & gladium Domino increpitante recondit.
Atq; illum longe sequitur, vestigia seruans.
Aspera turba feris, scopulisq; ferocior altis,
Insontem cumulat maledictis ante tribunal,
Omnipotentem accusat homo, sons crimine cassum.

INterea præses manibus post terga ligatum,
Talibus aggreditur: quæ te mala fata fatigant?
Dogmate quo spargis populum? tibi & vnde potestas
Illa datur? Dominus nihil, ac obmutuit ore
Impavidus presso: sed cum de dogmate præses
Sollicitus foret, hæc contra **D E V S**: exige ab illis,
Qui nostri comites, qui me audiuerunt loquentem.
Concitus his quidam fictas parasitus in iras,
Maxillam colaphi malesanus uerbere stringit,
Pergereq; hortatur præses, quo sanguine cretus,
Filius anne **D E I** sobolesq; sit illa Tonantis:
Respondet Christus: dixisti uerè ego patris
Progenies æterna **D E I**, qui cuncta gubernat.

Hinc Iudæa cohors, furibunda & mente feroci,
Hic cruce dignus erit, clamat, cruce tollite dignum.

His ita

*His ita transactis, tecto sese extulit isto,
Opprobrijs diris, & fido crimine onustus.*

*As ubi fulgebat roseis aurora capillis,
Prætori Ausonio vinctus citò traditur insons.
Ille sagax mentis, caussarum singula solers
Euoluit: tandem: sim crimine liber ab isto,
Vos regem vos pro merita nece plectite uestrum,
Insontem sententia nostra renunciat ipsum.
Illi sed contra magno se murmure miscent,
Cæsaris hostis eris, dicunt, si miseris illum.
Pontius ergo suam, verbis commotus ab istis,
Immutat mentem, cupiens sedare tumultus,
Euinctum spinis, medium producit in agmen,
Purpureo & regem velatum ostendit amictu.
Quo viso, populus furijs agitatus iniquis,
Proclamat: cruce dignus erit, cruce tollite dignum.*

*Tum reus extrahitur, lethoq; addictus Iesus,
Arboreo, Dominus rerum, de stipite pendet.
Diluat ut nobis contractum crimen ab ævo,
Tartareaq; domo eripiat nigraq; palude,
Verbera, sputa, sitim, sannas, probra, vulnera, mortem,
Omnia pro nobis dilecti patris imago
Sustinuit, tali ut placaret morte parentem,
Inq; domos superas foret ut via rursus aperta.
Declivi cælo Titan properabat in vndas
Occiduas, quando exanimis de stirpe refixum
Corpus humo tegitur, gelidoq; reponitur antro.*

Tertia

Tertia uix cœlum roseis subuecta quadrigis,
Depellens terræ tenebras, effulserat Eos:
Cum victor rursus superas emerfit in auras,
Perdomitoq; Erebo nigrantia tartara uicit,
Infernas leges soluit, mortisq; tremenda
Iura potens rerum superauit ad æthera ducens
Agmina saluatæ turbæ letantia, magnum
Ductorem meritis Christum quæ laudibus ornant.

AT tu summe **D E V S** cui rerum æterna potestas,
Qui cruce distentus, spinis redimitus acutis,
Crimina nostra luis, sancta qui morte redemptos
Nos cœlo reddis: nostri miserere laboris,
Et nostris succurre malis: ad gaudia cœli
Ereptos tandem, nos semita certa reducat.

C O N C L U S I O M E D I T A T I O N I S .

Qui legis hæc, Dominum Christum uoluisse memento
Pro te pati, pro te mori.
Nos omnes, in nos Christi agnoscamus amorem,
Eumq; amemus mutuo.

N. B.

7
F. 4018

ULB Halle 3
002 717 190

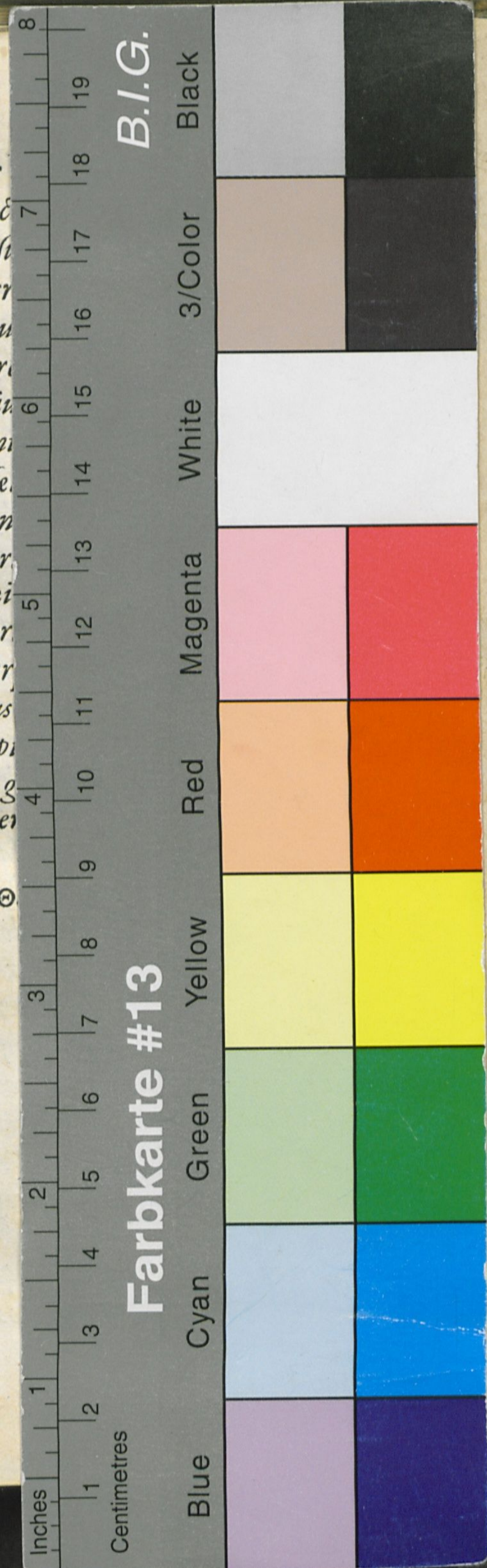

TA 706

9.

MEDITATIO
PASSIONIS
ET MORTIS DOMINI
NOSTRI IESU
CHRISTI, DEI ET MA-
RIÆ SEMPERVIRGINIS
FILII,

Dedicata

*Amplissimis Viris, sapientia, pietate, eru-
ditiōe, ac virtute Ornatiss. DD. Consulibus & Se-
natoribus, Reiq; metallicae praefectis Clarissimis,
Reipubl. Mariebergensis, Dominis &
Patronis suis aeterna reuerentia
colendis:*

Ab Autore

Michaelē Musculo

Mariebergensi.

Cum non sis autor, cui forma et carminis huius

Musculo, quo iure hoc dixeris esse tuium?

L I P S I Æ

Iohannes Rhamba excudebat 1572.

*Reuerendissimo Viro Egidio Schuman
Diacono Ecclie Mariebergensis, et
amicitiae ergo.*